

37. Olúwaa rẹ̀ sì gbà á (àdúà náà) ní gbígba tí ó dára. Ó mú u (ọmọ náà) dàgbà ní idàgbà tí ó dára. Ó sì fún Sakariyya tọ. Nígbàkígba tí Sakariyya bá wọlé tọ ọ (ọmọ náà) nínú un ilé-isín, á bá ohun jíjẹ àti mímu ní ọdọ rẹ. Ó wá wí pé: Ìwọ Maryamu, níbo ni èyí ti wáá bá ẹ? Ó dáhùn pé: Láti ọdọ Allaahu ni. Dájúdájú Allaahu máa ń fún ẹni tí Ó bá fẹ ní ije-ìmu láini isirò.

38. Ibẹ náà ni Sakariyya ti ké pe Olúwaa rẹ. Ó wí pé: Olúwaa mi, ta mí lọre ọmọ dáràdára kan láti ọdọ Rẹ, dájúdájú Ìre ni Olùgbọ àdúà jùlọ.

39. Àwọn maláikà sì pé é nìgbà tí ó wà ní idúró tí ń kírùn nínú un ilé-isín. (Wón wí pé) dájúdájú Allaahu ń fún ẹ ní iró idúnnú nípa (ọmọ kan tí orúkọ rẹ yòò máa jẹ) Yahya; (yòò wá láti) jẹrìí òdodo sí ọrọ kan tí yòò tí ọdọ Allaahu wá, yòò jẹ aṣiwájú kan, olùkóraró (nípaa obìnrin) àti annabi, yòò sì wà lára àwọn ẹni-rere.

40. Ó wí pé: Olúwaa mi, báwo ni èmí yòò ẹ bí ọmọ ọkùnrin nìgbà tí èmi tí di arùgbọ, iyàwòò mí sì ti yàgàn? Ó wí pé: Báyi ni Allaahu máa ń ẹ ohun tí Ó bá fẹ.

41. Ó wí pé: Olúwaa mi, fún mi ní àmi kan. Ó wí pé: Àmi rẹ ni pé iwọ kò gbọdọ sọrọ sí ẹnikan kan fún ojọ mẹta àyàfi kí ó máa tọka, kí o sì máa rántí Olúwaa rẹ lópòlópò, kí o sì máa ẹ àfòmó (Rẹ) ní àṣàálẹ, àti ní òwúrò kùtùkùtù.

42. Sì (ẹ irántí) igbà tí àwọn maláikà wí pé: Ìre Maryamu, dájúdájú Allaahu ti ẹ ẹ lẹsà, Ó sì ti fọ ẹ mó, Ó sì tún ẹ ẹ lẹsà láarin àwọn obìnrin àgbáyé.

43. Ìwọ Maryamu, tẹlẹ ti Olúwaa rẹ, kí o sì máa foríkanlẹ, kí o sì máa rùkùhù pẹlúu àwọn tí ń rùkùhù.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُ أُنَى لَكَ هَذَا

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ

قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ اُنِّىْ يَكُوْنُ لِىْ غُلٰمٌ
وَقَدْ بَلَغَنِى الْكِبَرُ وَاَمْرًاى عَافِيٌّ قَالَ كَذٰلِكَ

اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٣٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىْ ءَايَةً
قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا

رَمَزًا ۖ وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَرِ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَمْرِئُ

اِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰٓكَ وَطَهَّرَكَ وَاَصْطَفٰٓكَ عَلَىٰ نِسَآءِ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾ يَمْرِئُ اَفْتٰى لِرَبِّكَ وَاَسْجُدِى

وَارْكَعِيْ مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٣٣﴾